

Ha estat vicepresident de la Societat de Filosofia del País Valencià des de la seva fundació el 1983 fins al 1993; des de 1994 n'és el president. És membre de la Junta de la Societat Espanyola de Filosofia Analítica (vinculada a la Societat Europea de Filosofia Analítica) i forma part del consell editorial de les revistes *Quaderns de Filosofia i Ciència* i *Teorema* i del comitè científic de la revista *Àgora*.

Com a filòsof, el seu principal centre d'interès és la filosofia contemporània, i especialment la teoria del coneixement i del llenguatge (cultivada sobretot en la línia analítica de la tradició anglosaxona), camp en el qual ha esdevingut una autoritat. La seva competència en aquest terreny és avalada per projectes de recerca finançats per institucions públiques i unes quantes publicacions: quatre llibres (l'esmentat *Lenguaje, filosofía y conocimiento*, *Significado y experiencia*, *La teoría del conocimiento y la metafísica en el positivismo lógico*, *Filosofía del lenguaje*, en col·laboració amb F. Vera, i *Teoría del conocimiento*, en col·laboració amb T. Grimaltos), més de quaranta articles en revistes especialitzades i un bon nombre de col·laboracions en obres col·lectives, de pròlegs i de comunicacions a congressos, a part de molts treballs de divulgació i de traduccions (especialment d'obres de filòsofs britànics, com ara Alfred Ayer o Bertrand Russell).

És membre fundador del col·lectiu Joan Lluís Vives de professors universitaris i ha format part de la comissió coordinadora del Congrés de Cultura Catalana al País Valencià. Ha estat organitzador i col·laborador de l'Escola d'Estiu del País Valencià i ha impartit cursos a la Universitat Catalana d'Estiu a Prada. Fou editor de l'obra *Els estatuts del País Valencià* (1977). Ha estat membre del jurat del Premi Joan Fuster d'assaig en els Premis Octubre en diverses ocasions.

Joan Francesc Mira i Casterà

at a València el 1939, es doctorà en filosofia per la Universitat de València el 1971.

Ha estat professor de grec a la Universitat de València del 1983 al 1991; des de llavors, imparteix la mateixa matèria a la Universitat Jaume I de Castelló.

La seva especialització acadèmica es va iniciar en el camp de l'antropologia, però des de l'inici ha cultivat també el coneixement del món clàssic, de la literatura i de la història.

Els anys seixanta, quan a les universitats de l'Estat no existia encara cap disciplina amb el títol d'antropologia, va iniciar els seus primers treballs de recerca amb una tesina sobre el concepte d'home a l'obra del jove Marx. Posteriorment va anar a Alemanya i va cursar estudis a Oxford. Continuà la seva formació al Laboratori d'Antropologia Social de la Sorbona, a París (1971-1975). Participà amb Claude Lévi-Strauss en un projecte internacional d'antropologia comparada que tractava de l'estructura de la família i que es va desenvolupar entre 1973 i 1975; durant aquesta època, va col·laborar amb el Consell Internacional de Ciències Socials de la UNESCO. Els anys 1978 i 1979 ensenyà a la Universitat de Princeton i hi amplia la seva formació antropològica, de la qual han sortit nombrosos estudis d'estructura social, i especialment d'estructura rural. Se'n destaquen *Un estudi d'antropologia social al País Valencià* (1974), *Els valencians i la terra* (1978) i *Vivir y hacer historia. Estudios desde la antropología social* (1980).

Aquesta formació antropològica s'ha completat amb una sòlida formació en els estudis clàssics, complementarietat que s'expressa a l'obra *Hèrcules i l'antropòleg* (1994).

És president d'Acció Cultural al País Valencià des de 1992 i vicepresident del Centre Català del Pen Club Internacional des de 1995. És membre de la Institució Valenciana d'Estudis i Investigacions, de la comissió executiva de la qual formà part del 1991 al 1997. Ha estat director de l'Institut Valencià de Sociologia i Antropologia Social (1980-1984) i fundador i director del Museu d'Etnologia de València (1982-1984). És conseller de la Institució Alfons el Magnànim des de 1984 i membre del Patronat de la Fundació del Congrés de Cultura Catalana des de 1992.

Ha conreat el periodisme d'opinió durant molts anys a la secció setmanal «El temps que corre» de la revista *El Temps*. També ha excel·lit en la narrativa i en l'assaig, on ha fet grans aportacions en el tema de la nació i de les formes concretes d'interpretar-la i de proposar-ne el futur. És autor, entre altres, dels llibres *Introducció a un país* (1980), *Crítica de la nació pura* (1984), *Cultures, llengües, nacions* (1990) i *Sobre la nació dels valencians* (1997).

Pel que fa a la seva producció literària, ha publicat més d'una vintena de llibres, entre els quals cal destacar *Borja Papa*, que obtingué el Premi Joan Crexells de 1996. Anteriorment, havia publicat novel·les com *Els treballs perduts* (1989) i *Quatre qüestions d'amor* (1998). Ha obtingut també el Premi Andròmina de narrativa (1974), el Premi Joan Fuster d'assaig (1984), el Premi de la Crítica Serra d'Or (1985), el premi Lletra d'Or al millor llibre de l'any (1985) i el Premio Nacional de la Crítica (1997). El 1991 fou guardonat amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.